

**Ο Θεός ανυψώνει τη Δεβόρρα, ως Κριτή του Ισραήλ
και ως Μητέρα στον Ισραήλ,
η Οποία Εφάρμοσε τη Γυναικεία Υποταγή στον Άνδρα,
Προκειμένου να Τηρήσει την Καθορισμένη Οδό του Θεού
και να Φέρει Ολόκληρο τον Ισραήλ σε Ορθή Τάξη,
κάτω από τη Βασιλεία και την Ηγεσία του Θεού**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Κρ 4—5

- I. Το βιβλίο των Κριτών δείχνει ότι οι γιοι Ισραήλ είχαν προσβάλει τον Θεό, μη αποδεχόμενοι τον Θεό ως Βασιλιά τους. Στα μάτια του Θεού θεωρείται μεγάλη αθλιότητα, μεγάλη κακία, να μην Τον αποδεχόμαστε ως Βασιλιά μας, ως Κύριο, Κεφαλή και Σύζυγό μας—Α' Σαμ 8:7, 12:17, 19, Κρ 21:25, 17:6, Ακ 19:11-14, Ιερ 11:13, Ιεζ 16:24:**
- A. Πρέπει συνεχώς να λαμβάνουμε, να βιώνουμε και να απολαμβάνουμε τον Χριστό, που είναι ο Βασιλιάς μας, ο Κύριος, η Κεφαλή και ο Σύζυγός μας, ώστε Αυτός να είναι η ευλογία μας. Έτσι, θα μας κάνει αγωγό ευλογίας προς τους αγίους και προς όλες τις εκκλησίες—Μτ 2:2, Ιω 1:49, Εβρ 7:2, Ησ 32:1-2, 33:22, Φιλ 2:9-11, Ρωμ 14:6-9, Β' Κορ 4:5, Κολ 2:19, Εφ 1:22-23, Β' Κορ 11:2-3, Ωσ 2:19-20, Αρ 6:23-27, Ψλ 128:5, 48:2.
- B. Το κατά Ματθαίον 1:1 μιλάει για τον Χριστό ως υιό του Δαβίδ, υιό του Αβραάμ:
1. Επειδή είμαστε απειθείς, χρειάζεται να μετανοήσουμε και να λάβουμε τον Χριστό, τον υιό του Δαβίδ, που είναι η εξουσία μας, ο Κυρίαρχος και Βασιλιάς μας, ώστε να μπορεί να βασιλεύει μέσα μας και πάνω μας στη βασιλεία του Θεού.
  2. Αν κατέχουμε τον Χριστό που είναι ο υιός του Δαβίδ, ο μέγας Σολομώντας, θα Τον κατέχουμε επίσης ως τον υιό του Αβραάμ, τον αληθινό Ισαάκ. Αυτό σημαίνει ότι όσο περισσότερο λαμβάνουμε τον Χριστό ως Βασιλιά μας (τον υιό του Δαβίδ), τόσο περισσότερο θα βρισκόμαστε κάτω από τη διακυβέρνησή Του, και τόσο περισσότερο θα Τον απολαμβάνουμε ως την ευλογία μας (τον υιό του Αβραάμ). Αυτή είναι η ευλογία του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού, ο οποίος ολοκληρώνεται ως το Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα—Μτ 1:1, Γαλ 3:14, 16, 29.
  3. Αυτό θα μας κάνει να γίνουμε αγωγοί ευλογίας για την πρόοδο των αγίων (την αύξησή τους στη ζωή) και για τη χαρά στην πίστη τους (την απόλαυσή τους από τον Χριστό). Έχουμε κληθεί να ευλογούμε τους άλλους. Έτσι, όντας ένας ευλογημένος λαός, πρέπει πάντα να ευλογούμε τους άλλους, ώστε να μπορέσουμε κι εμείς να κληρονομήσουμε ευλογία—Φιλ 1:25, Α' Πε 3:9.
- II. Ο Θεός ανύψωσε τη Δεβόρρα, ως κριτή του Ισραήλ, η οποία εφάρμοσε τη γυναικεία υποταγή στον άνδρα, προκειμένου να τηρήσει την καθορισμένη οδό του Θεού και να φέρει ολόκληρο τον Ισραήλ σε ορθή τάξη, κάτω από τη βασιλεία και την ηγεσία του Θεού—Κρ 4—5:**
- A. Τα παιδιά του Ισραήλ έπραξαν ξανά πονηρά στα μάτια του Γιαχβέ όταν πέθανε ο Αώδ (Κρ 4:1). Έτσι, ο Γιαχβέ πούλησε τον Ισραήλ στο χέρι του Ιαβείν, τον βασιλιά της Χαναάν, ο αρχηγός του στρατού του οποίου ήταν ο Σισάρα. Είχε 900 σιδερένιες άμαξες και κατέθλιψε υπερβολικά τον Ισραήλ για 20 χρόνια—Κρ 4:2, 3β.
- B. Στην εποχή των Κριτών 4, οι γιοι Ισραήλ είχαν αποτύχει να αναλάβουν τη λειτουργία της ηγεσίας όπως είχε καθοριστεί από τον Θεό. Αυτό ανάγκασε τον Θεό να κάνει κάτι εξαιρετικό και ασυνήθιστο με το να φέρει στο προσκήνιο μια γυναίκα, τη Δεβόρρα, ως κριτή του Ισραήλ. Η ανύψωση μιας τέτοιας γυναίκας άλλαξε ολόκληρη την κατάσταση του Ισραήλ—Κρ 4:4-5.

- Γ. Οι γιοι Ισραήλ βόησαν στον Γιαχβέ (Κρ 4:3α) και τότε η Δεβόρρα, μια προφήτισσα, ανυψώθηκε για να κρίνει τον Ισραήλ. Κατοικούσε κάτω από τον φοίνικα της Δεβόρρας, και οι γιοι Ισραήλ ανέβαιναν σ' αυτή για να κρίνονται (Κρ 4:4-5).
- Δ. Στην Αγία Γραφή μια τέτοια κατάλληλη γυναίκα υποδεικνύει κάποιον που υποτάσσεται στον Θεό, κάποιον που τηρεί την καθορισμένη οδό του Θεού. Αυτή είναι η θέση που ο Ισραήλ θα έπρεπε να έχει ενώπιον του Θεού, ώστε Αυτός να είναι ο Βασιλιάς του, ο Κύριος, η Κεφαλή και ο Σύζυγός του. Ωστόσο, ο Ισραήλ παραβίασε την καθορισμένη οδό του Θεού, αφήνοντας τη θέση του ως σύζυγος του Θεού, εγκαταλείποντάς Τον για εκατοντάδες είδωλα. Αυτό έφερε τον Ισραήλ σε μια άθλια κατάσταση:
1. Ο Σαμψών ήταν Ναζηραίος από την κοιλιά της μητέρας του και για όλη τη διάρκεια της ζωής του. Ως Ναζηραίος έπρεπε να αφήνει τα μαλλιά του να μεγαλώνουν, υποδηλώνοντας ότι έπρεπε να παραμένει υποταγμένος στην ηγεσία του Κυρίου, στην οποία είχε δύναμη—Αρ 6:5, Κρ 16:17, Α' Κορ 11:3-6, 10, 15.
  2. Ωστόσο, η Δαλιδά τον πίεζε με τα λόγια της κάθε μέρα και τον ωθούσε να της πει το μυστικό της δύναμής του, «ώστε η ψυχή του απέκαμε μέχρι θανάτου» (Κρ 16:16). Λόγω των τακτικών του Σατανά που εξουθενώνουν, ο Σαμψών έπεσε στην παγίδα του Σατανά, τα μαλλιά του ξυρίστηκαν από τη Δαλιδά, και αιχμαλωτίστηκε από τους Φιλισταίους, χάνοντας την αφιέρωση του Ναζηραίου, τη δύναμή του, τη μαρτυρία του αγιασμού και την παρουσία του Θεού (Δν 7:25).
  3. Εκείνοι που δέχονται τη διαφορετική και λανθασμένη διδασκαλία ότι οι πιστοί δεν πρέπει να υποτάσσονται στις αντιπροσωπευτικές αρχές που είναι ορισμένες από τον Θεό, θα καταστραφούν απ' αυτή τη διδασκαλία. Μεταξύ μας (ιδιαίτερα ανάμεσα στις παντρεμένες αδερφές—Εφ 5:22-24), πρέπει να υπάρχει ένα υποτακτικό πνεύμα, μία υποτακτική στάση, ατμόσφαιρα και πρόθεση. Αν είμαστε τέτοιοι άνθρωποι, θα υπάρχει μεγάλη ευλογία για μας και για το μέλλον μας.
- Ε. Διαβάζοντας το τραγούδι της Δεβόρρας στους Κριτές 5, μπορούμε να δούμε ότι η Δεβόρρα είχε πολλές δυνατότητες και ικανότητες, είχε διορατικότητα και ενόραση. Εντούτοις, ένας τόσο εξαιρετικός και ικανός άνθρωπος ήταν και πολύ υποτακτικός. Ο Θεός την έκανε ηγέτη, αλλά η Δεβόρρα τήρησε την ορθή τάξη, έχοντας τον Βαράκ σαν κάλυμμά της—Κρ 4:6-9, βλ. Α' Κορ 11:3-6, 10.
- ΣΤ. Η Δεβόρρα συνειδητοποίησε ότι χρειαζόταν έναν άνδρα να γίνει το κάλυμμά της. Όπως λέει ο Παύλος στην Α' προς Κορινθίους 11:3, «Σε κάθε άντρα η κεφαλή του είναι ο Χριστός και κεφαλή της γυναίκας ο άντρας της και κεφαλή του Χριστού ο Θεός».
- Ζ. Όταν αυτή η υπέροχη, εξαιρετική γυναίκα ανέλαβε τα ηνία για να εφαρμόσει τη γυναικεία υποταγή στον άνδρα, ολόκληρη η χώρα ήρθε σε μια εξάισια και ορθή τάξη. Όλοι οι ηγέτες ανέλαβαν τα ηνία, ολόκληρος ο λαός ακολούθησε, και έτσι διαμορφώθηκε ο στρατός. Ο καθένας επέστρεψε στη σωστή του θέση ενώπιον του Γιαχβέ.
- Η. Έτσι, η Δεβόρρα μπορούσε να αναφέρει στο τραγούδι της ότι, «Επειδή, στον Ισραήλ προπορεύθηκαν αρχηγοί, επειδή ο λαός πρόσφερε τον εαυτό του εκούσια, ευλογείτε τον Κύριο... Τότε, κατέβηκε το εγκαταλειμμένο μέρος τού λαού ενάντια στους ισχυρούς· Ο λαός του Κυρίου κατέβηκε μαζί μου ενάντια στους δυνατούς»—Κρ 5:2, 13.
- Θ. Η πρώτη και κύρια λειτουργία που έχουν οι αδελφές στην εκκλησία είναι να υποτάσσονται. Αν οι αδερφές μπορέσουν να μάθουν αυτό το μάθημα, η εκκλησία θα είναι ισχυρή, εμπλουτισμένη και ανακαινισμένη:
1. Το να υποτασσόμαστε απαιτεί την προμήθεια ζωής, την απόλαυση της χάρης, το έργο του σταυρού και την απάρνηση του εαυτού.

2. Εκείνοι που είναι γεμάτοι Χριστό, είναι γεμάτοι υποταγή. Ο Κύριος, που ήταν υποτακτικός καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής Του, μας έδωσε τη δική Του ζωή υποταγής και υπακοής—Φιλ 2:5-11, Εβρ 5:7-9.
3. Όταν μια αδερφή παντρεύεται έναν αδερφό, σημαίνει ότι είναι πρόθυμη να προσφέρει τον εαυτό της και να πει, «είμαι πρόθυμη να υποταχθώ». Αν μια αδερφή δεν σκοπεύει ποτέ στην καρδιά της να υποταχθεί σ' εκείνον που πρόκειται να παντρευτεί, δεν πρέπει να γίνει γυναίκα του—Εφ 5:22-23, Α' Πε 3:1-6.

III. Η Δεβόρρα υψώθηκε όχι μόνο για να γίνει κριτής του Ισραήλ αλλά και μητέρα στον Ισραήλ—Κρ 5:7:

- A. Όταν η εκκλησιαστική ζωή φτάνει στο αποκορύφωμα στην πρακτικότητά της, θα πρέπει σε κάθε εκκλησία να υπάρχουν μερικές αληθινές μητέρες. Στην προς Ρωμαίους 16:13, ο Παύλος λέει, «Χαιρετήστε το Ρούφο τον εκλεκτό μέσω του Κυρίου και τη μητέρα του, που είναι και δική μου»:
  1. Ο απόστολος Παύλος χρειαζόταν μια μητέρα. Αν δεν υπήρχε μια αδερφή να τους φροντίζει σαν μητέρα, όλοι όσοι βάσταζαν το φορτίο της υπηρεσίας προς τον Κύριο θα ήταν θλιμμένοι. Όλοι χρειαζόμαστε τη φροντίδα των πνευματικών μητέρων, η οποία αποτελεί την αληθινή μας θρέψη και προστασία.
  2. Το γεγονός ότι ο Παύλος είχε μια πνευματική μητέρα υποδεικνύει ότι οι άγιοι στην εκκλησιαστική ζωή στη Ρώμη είχαν μια μεταβίβαση ζωής μέσω της σταύρωσης και της ανάστασης του Χριστού. Ο καλύτερος τρόπος να έχουμε μια μεταβίβαση ζωής είναι να ακολουθούμε το υπόδειγμα του Παύλου, ο οποίος αποφάσισε να μην ξέρει τίποτα, παρά μονάχα τον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, και Αυτόν σταυρωμένο—Α' Κορ 2:2.
- B. Το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο είναι ένα βιβλίο σχετικά με τη ζωή, όχι τη φυσική ζωή, αλλά τη μετατιθέμενη και μεταμορφωμένη ζωή. Αρχικά, ο Ιωάννης δεν ήταν γιος της Μαρίας, ούτε η Μαρία ήταν μητέρα του Ιωάννη. Ωστόσο, δια του θανάτου του Χριστού που απελευθέρωσε τη ζωή, δια της ανάστασης Του που παρείχε τη ζωή, και δια της ένωσης της ζωής Του με αυτούς, ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού μπορούσε να είναι ένα μ' Αυτόν, ώστε να γίνει γιος της μητέρας Του. Έτσι, η Μαρία έγινε η μητέρα του αγαπημένου μαθητή του Χριστού—Ιω 19:26-27.
- Γ. Η πρώτη μας σχέση είναι στη σάρκα, αλλά η δεύτερη είναι στο πνεύμα, δηλαδή στη μετατιθέμενη ζωή. Επειδή έχουμε βιώσει τη δεύτερη γέννηση (Ιω 3:6), σίγουρα έχουμε και τη δεύτερη σχέση, αυτή τη δεύτερη οικογενειακή σχέση με τις αληθινές αδερφές και μητέρες.
- Δ. Αν οι αδερφές εξασκούν το δικό τους πνεύμα προσευχής και πίστης για να γίνουν αληθινές μητέρες (Β' Κορ 4:13), θα συνειδητοποιήσουν πόσο ιδιοτελείς είναι και κατά πόσο βρίσκονται στον εαυτό τους. Δεδομένου ότι έχουν κάποια αγαθά παιδιά εν πνεύματι, αυτές οι αδελφές θα εκθέτονται στο έπακρο. Επιπλέον, οι αδερφές μπορούν να αυξάνονται και να ωριμάζουν στη ζωή, φροντίζοντας κάποια πνευματικά τέκνα.
- Ε. Εφόσον οι αδερφές αγαπούν τον Κύριο και είναι σοβαρές ώστε να είναι υπέρ της εκκλησιαστικής ζωής στην ανάκτηση του Κυρίου, χρειάζεται να θεωρούν τον εαυτό τους ως υπηρετούσες νοσηλεύτριες, ως εκκλησιαστικές νοσηλεύτριες, οι οποίες προσφέρουν νοσηλευτική φροντίδα στην εκκλησία, που είναι σαν ένα αληθινό νοσοκομείο. Όλες οι αδερφές χρειάζεται να είναι υπηρετούσες αδερφές δια της προσευχής, αλλά και στοργικές μητέρες, μέσα από την εξαισια οδό της αγάπης, προκειμένου να βοηθούν εκείνους που έχουν ανάγκη καθώς και τους νεότερους στην πνευματική και εκκλησιαστική ζωή. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να λάβουν ευλογία, αύξηση, πνευματικότητα και αληθινή απόλαυση Κυρίου—Ρωμ 16:1-2, 13, Ησ 66:12-13, Α' Κορ 12:31β, 13:4-7.

IV. Η Αγία Γραφή λέει ότι εκείνη την εποχή, ανάμεσα στον λαό του Θεού, υπήρχαν «μεγάλοι στοχασμοί καρδιάς» και «μεγάλες συζητήσεις καρδιάς»—Κρ 5:15-16:

- A. Η εβραϊκή φράση που μεταφράζεται ως «μεγάλοι στοχασμοί» σημαίνει να παίρνουμε αμετάκλητες αποφάσεις. Το να κάνουμε «μεγάλες συζητήσεις καρδιάς» σημαίνει να εκπονούμε κάποιο σχέδιο, ώστε να ζούμε προς τον Κύριο και να ζούμε τον Κύριο, για τη σύγχρονη ανάκτησή Του προς την οικοδόμηση του Σώματός Του, την προετοιμασία της νύφης Του, και την ίδρυση της βασιλείας Του κατά τη φανέρωσή της—Β' Κορ 5:14-15, Ρωμ 14:7-9, Απ 19:7-9.
- B. Καθώς ο Αδερφός Λη επρόκειτο να εκδιωχθεί από την Ιαπωνική στρατονομία το 1943, ο Κύριος του έδωσε ένα όνειρο, στο οποίο είδε την αυγή της ημέρας με μια ευρεία οδό, πολύ φωτεινή και ευθεία, που απλωνόταν στον απέραντο ορίζοντα. Αυτή είναι η ευρεία οδός, ο ανατέλλων ήλιος και το απεριόριστο μέλλον της ανάκτησης του Κυρίου—βλ. Πρμ 4:18.
- Γ. Πρέπει να πασχίζουμε και να προσευχόμαστε να γίνουμε σαν εκείνους που η Δεβόρρα περιγράφει στο τέλος του τραγουδιού της, το οποίο τελειώνει μ' έναν ένδοξο τρόπο: «Εκείνοι, όμως, που τον αγαπούν ας είναι σαν τον ήλιο που ανατέλλει μέσα στη δόξα του»—Κρ 5:31:
1. Το να ανατέλλει ο ήλιος μέσα στη δόξα του σημαίνει να λάμπει φωτεινά, λαμπρά και ένδοξα. Αν όλες οι εκκλησίες βίωναν τους στοχασμούς, τις συζητήσεις και την ανατολή για να λάμπουν σαν τον ήλιο, σίγουρα θα απολάμβαναν τον Κύριο ως τη νίκη τους.
  2. Οι νικητές που είναι ανασυγκροτημένοι με τον Χριστό που θεραπεύει, ο οποίος είναι ο Ήλιος της δικαιοσύνης, θα ακτινοβολούν σαν τον ήλιο μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους—Μαλ 4:2, Λκ 1:78-79, Μτ 13:43.